

RUSKI INWALID

N^o

55.

CZWARTEK.

6 Marca. 1819 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Petersburga. Królestwo Polskie. Wiadomości Zagraniczne: Francya. Rozmaitości.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

z Petersburga, 6 Marca.

Dyrektor spraw w komissyi szkół duchownych Radca dworu *Jastrebców*, otrzymał ozdoby brylantowe orderu Stey Anny 2giej klasy.

— W tych dniach w obecności JW. Ministra marynarki, Jenerałów floty, Akademików i innych urzędników odbyły się publiczne popisy w korpusie Morskim pod oficerów i Gardemarinów, wychodzących na stopień oficerów służby Morskiej. — Szkoła ta założoną została w iednymże czasie z zaprowadzeniem floty w Rossyi. Cesarz Piotr Wielki ustanowił dla oficerów przeznaczonych na flotę ćwiczenia przysposabiające, pod nazwaniem szkół *matematyczno-żeglarskich*. Założono je najprzód w Moskwie w tak nazwanej *Wieży sucharowej* (*sucharowoy baszni*) dla dokończenia zaś w tym przedmiocie nauk, tenże Cesarz założył akademią morską. — *Mordwinów*, *Polaiski*, *Niepluief*, *Nagaief*, *Czeczagof*, *Powaliszyn* i inni mężowie, którzy służyli z chwałą oyczyźnie, byli wy-

chowani w tey szkole. Akademia morska była najprzód założoną w tem miejscu gdzie teraz iest Akademia sztuk pięknych. Za rządów Cesarzowej *Elżbiety* odmieniono iey nazwisko na *Korpus Kadetów Morskich*, i przeniesiono do domu Hrabiego *Munich*; gdzie korpus ten zostawał do roku 1770. W tym właśnie czasie z przyczyny pożaru, który zniszczył dóm pomieniony, przeniesiono korpus do Kronsztatu, z kąd za wolą Cesarza *Pawła I.* znowu go przeniesiono do Petersburga, i pomieszczono znowu w odnowionym domie. gdzie był niegdys przed pożarem. Częste odwiedzanie i bacność zwierzchności na zatrudnienia uczniów korpusu Morskiego, były zawsze dowodem troskliwości Monarszey o pomyślność tego zaprowadzenia.

Przy pierwszym założeniu floty, wszyscy iey oficerowie byli cudzoziemcy a powiększney części Hollendrzy. Cesarz Piotr I. miał ukontentowanie ieszcze za życia swego widzieć Rossyian Kapitanami okrętów, a nawet iuż i wstopniach Jenerałów. Pan *Saymonow* Oficer floty ofiarował Cesarzowi układ żeglarski dzieło swey własney pracy. W kilka lat potem Pan *Mordwinów* wydał cały

kurs matematyki dla Akademii Morskiej. Pan *Nagaief* wypracował atlas całego morza Bałtyckiego. Za rządów Cesarzowej Katarzyny II. Oficerowie floty Rosyjskiej, wysłani zostali raz pierwszy na Ocean wschodni. Pan *Saryczow* wydał opisanie tej podróży z wyszczególnieniem morz między Kamczatką i brzegami Amerykańskimi; Tenże Autor sprostował i poprawił dawną kartę Morza Bałtyckiego. Wice Admirał *Szyszkof*, znaiomy z swoich wiadomości głębokich w rozmaitych naukowych gałęziach, wydał kilka dzieł pożytecznych dla sztuki żeglarskiej. Pan *Hamuleia* wydał nowy kurs matematyki i rozszerzył znacznie znaiomość tej nauki w Rosyi. Za rządów *Błogostawionych* Cesarza ALEXANDRA dokonano szczęśliwie wielkiej morskiej podróży z Kronsztatu do Kamczatki. Pan *Krusenstern*, *Lisański*, *Gołownin* i *Richard* wydali swoje podróże. Z tych dzieł niech sędzi publiczność o postępach młodzieży, która teraz odbyła popisy przed otrzymaniem stopni Oficerów. Można zupełną cieszyć się nadzieją, że wstąpią w chwalebne ślady poprzedników swoich; a przy powszechnem rozszerzeniu oświecenia w Rosyi, mają wszelkie sposoby do przewyższenia ich w tak pięknym zawodzie.

KRÓLESTWO POLSKIE.

— z Warszawy, —

Najmłodszy Cesarz i Król, Pan nasz miłościwy, raczył najłaskawiej zaszczycić JW. Radcę Stanu *Sumińskiego*, Dyrektora Generalnego Policji i Poczty, orderem S. *Włodzimierza* 3ciej klasy, którego znaki tenże JW. Radca Stanu *Sumiński* miał szczęście otrzymać tu w Warszawie przez Jego Cesarzewicowską Mość, Wielkiego Xiążęcia *Konstantego*.

Przy końcu zeszłego tygodnia zaczęto tu rozbiierać most na *Wisłę*, po odebraniu wiadomości z *Krakowa*, iż tam lody puszczaią.

Rozkaz Dzienny do wojska Polskiego.

w Kwaterze Głównej w Warszawie.

Dnia $\frac{14}{26}$ Stycznia 1819.

ZANAYWYŻSZYM ROZKAZEM.

Otrzymują żądane Dymisyje.

Dla interesów familijnych.

W piechocie: Adjuwant połowy przy Jenerale Brygady *Cichockim*, Porucznik *Bogusław Brykczyński* z pułku grenadyerów gwa-

rdy, w stopniu Kapitana z pozwoleniem noszenia munduru.

Z pułku 1go liniowego, Porucznik *Adam Kuczborski*.

W nagrodę zastug.

Z pułku 5-go strzelców pieszych, Podoficer *Józef Trzcński*, w stopniu Podporucznika, z pozwoleniem noszenia munduru.

NACZELNY WÓDZ

(podpisano) K O N S T A N T Y.

W. X. R.

Zgodno z Oryginałem

Generał Szef Sztabu Głównego *Tolitski*.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

FRANCYJA.

z Paryża, 19 Lutego.

Kommissyia wychowania publicznego rozstała następujący okólnik do rektorów Kollegii.

»Doszło do wiadomości Kommissyi z rozmaitych stron Królestwa, że porozrzucane są odezwy w celu buntowania i podbudzania młodzieży uczącej się w Kollegiach. Pod imieniem uczniów Kollegii Królewskiej *Ludwika Wielkiego* te odezwy rozchodzą się po rozmaitych zaprowadzeniach Uniwersytetów. W rzeczy samej, iedno tylko z tych mogło być zaburzone; lecz należy zapobiedz podstępom złości, usiłującej roznieść pogłoskę o niekarności powszechnej, i rzucić potwarz na te nawet zaprowadzenia, które bynajmniej nieuchyliły w posłuszeństwie.

»Zapewna jest bardzo złe, że uczniowie okazali się nieposłusznymi głosowi zwierzchności swojej; lecz potwarz przeszła wszelkie granice, kiedy się odważyła wmieszać Religiją i politykę do zdrożności niektórych uczniów zbuntowanych i kiedy przypisała zamiarom stronnictw politycznych sceny Kollegialne. Kommissyia upoważnia W. Pana Mosanie Rektorzę, do okazania publicznie fałszu takowych twierdzeń, ktoby kolwiek był ich autorem.

»Nieładny Kollegii *Ludwika Wielkiego*, były skutkiem nieprzezornej powolności dla uczniów zepsutych, cierpiąc ich tak długo w miejscu, z którego natychmiast wygnani być powinni. Jakoż skoro takowe ich oddalenie nastąpiło, natychmiast porządek, karnosc i wzajemny zapał do nauk powróciły do tego wielkiego zaprowadzenia.

»Ten przykład niepowinien być straconym, nakazuje on WPanu Mosanie Rektorze, abyś iak nayspilniej czuwał nad porządkiem i usuwał wczesnie wszelkie zawady, któreby z czasem mogły się stać przyczyną zamieszania i powodem słusznego nieukontentowania. Kommissya życzy znać dokładniej stan moralny zaprowadzeń poruczonych iego Administracyi, a szczególnie co do Kollegii Królewskich. Mocno żałuje, że niema dostateczniejszych rapportów aniżeli kwartałowe ogólne i obojętne noty. Nieraz się już trafiło, że się dowiadywała o zawiązkach szkodliwych zaburzeń w zaprowadzeniach naukowych dopiero wtenczas, kiedy te okazały się w iawnych gorszących skutkach.

»Nauczyciele rozmaitych naukowych przedmiotów, częstokroć wybierani bez zastanowienia się, powinni naybardziej zwrócić na siebie bacność Jego. Wiadomo jest WPanu że ci będąc ustawicznie z uczniami, naywięcej działają swym wpływem na umysły młodzieży i częstokroć stają się przyczyną dobrego lub złego całego Kollegii kierunku.

»Co się tycze uczniów dających powód do skarg znaczących, i którzy złym przykładem zarażają drugich, zalecisz WPan dozorcóm i zastępcóm, aby na mocy prawa sobie danego używali swej władzy w miarę potrzeby i wyrzucali natychmiast z Kollegii uczniów złe siebie prowadzących. Kommissya spodziewa się otrzymać od rządu potwierdzenie wszystkich postanowień usprawiedliwiających się potrzebą karności.

»Wyrzucając bez zwłoki wszystko co bez niebospieczeństwa cierpianem być nie może, zatrzymasz się z reformą przedmiotów, które mogą być jeszcze przez czas nieiaki cierpiane i zdanie swe w tej mierze przesyłasz do kommissyi; Lecz przypomnisz zastępcóm i przełożonym szkół, iż w chwili niniejszey idzie nadewszystko o spokojność i należyty porządek w zaprowadzeniach im powierzonych pod ich własną odpowiedzialnością.

— *Książę Valentinis* Par Francyi otrzymał w następstwo po s. p. Oycu swoim Xięstwo *Monaco*.

Z liczby zbuntowanych uczniów w Montpellier 17 wzięto w areszt, inni zaś powiększej części opuścili to miasto ze smutkiem wszystkich obywateli, którym Uniwersytet niemałe przynosił korzyści i wielu z nich już przybyło do Nismes.

Rzecz jest warta uwagi że opera *nowy Pan Wioski*, na reprezentacyi której zaszły

w Mont-Pellier pierwsze między uczniami rozruchy, napisana jest przez Prefekta tamecznego *Creuse de Lessert*.

Książę Glocesterski opuścił w tych dniach Paryż.

Majątność *Ermenonville*, gdzie niegdyś przemieszkiwał i umarł Jan Jakób *Rousseau* jest teraz do sprzedania.

Na jednym z posiedzeń ostatnich izby deputowanych *Margrabia Barthelemy* przekładał przyjęcie niektórych przemian w prawie o wyborach. Hrabiowie *Decases* i *Lalli Tollendal*, równie iak *P. Boissy d'Anglas* z zapałem odrzucali takowe przełożenie, a dalsze iego rozebranie zostawionem zostało Kommissyi osobnej.

Książę Enmery, który przyjął na siebie wydawanie *Minerwy*, w tych dniach podał się za bankruta i wyjechał do Hollandyi. Z bankructwa iego ucierpią nietylko niektórzy współpracownicy tego dziennika; lecz nawet i wygnańcy Francuzcy w *polu przytulku*, na rzecz których redakcyia *Minerwy* przyjmowała składki.

ROZMAITOŚCI.

O sile moralney i fizycznej Anglii

- (Wyjątek z dzieła *Książęa Pradt* pod napisem: *Europa po Kongressie Akwisgrafsckim*).

»We wszystkich częściach kraiu Angielskiego trudnią się we wszystkich Gazetach polityką, tak iż publiczna opinia, nigdy nie próżnie, zajmując uwagę obywateli, lub będąc tłumaczem ich życzeń. Opinia ta, wzywana co chwila do czynności i wyrokowania, zawsze tego dopełnia. Rzadko się więc zdarza w tym kraiu, aby rząd w czem pobłądził, co choćby nastąpiło, zaraz się błąd spostrzeże, i poprawi. Wysoki stopień pomysłności swojej winna Anglia ozynności a nawet surowości tej kontroli, która ziewoliła rząd do utworzenia pewnego systematu i działania podług niego. Przeciwnie we Francyi, polityka jest prawie zawsze tajną, i zamkniętą w samym gabinecie ziaomoscią; nic nie może na nią działać, prócz rozmaitych politycznych wiatrów, które systemat w ustawicznym chwianiu się utrzymywały. Dla tego Francya nie miała nigdy stałego systematu. Za rządu *Bonapartego* systemat ten pochodził iedynie od niego samego; był olbrzymi i pełny wysokoków, tak

iak twórca iego. Władza Anglii jest równie rozległą iak potężną; przeszło 60 millionów ludzi w Europie, Azji i Ameryce prawom iey podlega. Łańcuch mądrze obranyh stanowisk, właśnie iak pasem okraża kulę ziemską, i to sprawia, że przechód z iedney części świata do drugiey, utrzymuie w swoiey mocy. Od *Helgoland* do *Madras*, od *Gangesu* do zatoki *Hudson*, w *Gibraltarze*, *Korfu*, *Malcie*, *Przylądku Dobrey Nadziei*, wyspie *S. Heleny*, wyspie *Isle de France*, w *Ceylanie Antigoa* na wyspach *S. Trórcy*, *Jamaiki*, w *Halifax*, wszędzie widać Anglików siedzących na skałach lub niedostępnych wyspach, szukając zabezpieczenia dla siebie, a zagrażając innym. Czego zaś oręż iey dokazać nie może, to uskutecznia handel; przemysłna i bogata, używa wszędzie potęgi swoiey na ułatwienie handlu, któremu ciągle pomagać usiłuje. Ogromna jest iey potęga zasadzona szczególniey na flocie, a podobney żaden kray, żadna epoka w dzieiach nie wystawia; przewyższa nawet liczbę okrętów, iakądy cała Europa przeciwko niey zebrać mogła. Aby zerwać ten łańcuch około świata rozciągniony, musi wprzód Ameryka doysć do naywyższego stopnia swoiey siły, i zdaie się coś, iż los przeznaczył iey rolę oswo-
dziciela.

B A Y K A.

Myśliwi i Sędzia.

— Z *Wileńskich Brukowych Wiadomości.* —

Zdaie mi się rzecz nie zdrożna,
Dawną baykę wspomnieć można.
Dwóm strzelcom idąc na łowy,
Przyszło do głowy,
Zawrzeć myśliwskie traktaty,
W krótkiey i iasney osnowie:
By równy mieć zysk i straty,
Dział zwierzyny po połowie.
Wiele dzis bystrych rozumów!
A zatem dotrzymać umów,
Nie tak sposoby są łatwe.
Pierwszy ubił kuropatwę,
Drugi to widząc zawisnie,
Zastrzelił srokę umyśnie.

Ta sztuka nie pomału,
Myśliwych zatrudniła:
Bo chociaż umowa była,
Pierwszy wzbrania się podziału.

O podstępu przyczyny,
O różność zwierzyny

Dysputa i sprzeczka,
Zrobiły wielką wrzawę;
Do pobliskiego miasteczka,
Poszli więc na sprawę.

Stanął i ieden i drugi myśliwy—

Sędzia baczny, sprawiedliwy,
Z praw znajomością głęboką,
Nie pytał, kto co, iak zabił?
Kazał myśliwym podzielić się sroką,
A kuropatwę zagrahił.

W dobrej wierze,
Za kopy, za winy,
Ziadł kuropatwę, a pierze
Oddał na poszliny.

W sprawie tak wagi małej,
Podług formalności stałej,
Broniły appellacyi prawa;
Bo iak kuropatwie można,
Z sędziowskiego zlecić różną?

Skończyła się zatem sprawa.

Dano iednak myśliwym na piśmie wyroki
Lecz kosztowała dobrze im ta sztuka;
Reient za dekret nie chciął przyjąć sroki,
Wolał wziąć torbę z borsuka:
Piszczyki szrót zabrały, woźny z prochem

rogi
Každy do nagród dziwne prawa rosci;
Musieli z Izby sprawiedliwosci,
Umykać w nogi.

I dobrze, że im przyszedł ten rozum do
głowy,
Przynajmniej im tą razą strzelba zosta-
nie się;
Bo i tę ohciał iuż zabrać Strabczy po-
wiatowy,
Dowodząc, że w skarbowym polowali
lesie...

Rzucam rolnicze mozoły,
W pracach, trudach, człowiek góły
Nie bębę nawet myśliwym,
Zostać sędzią sprawiedliwym,
Daleko wygodniey ..

Choć prac sędziiego mozoła nie mnieysza
Lecz kuropatwa od sroki smacznieysza...

W P E T E R Z B U R G U

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEY MŚCI.